

[Poul Dalsager.]

telsessektionen og tolkesektionen efterhånden er kommet så nogenlunde i gang, må vi vist sige, at arbejdet er tilrettelagt sådan, at vi alle har en mulighed for at følge de udvalg, som vi er medlemmer af.

Jeg vil gerne understrege, at jeg anser udvalgsarbejdet i Europaparlamentet for at være vigtigt. Det er vigtigt at være til stede, hvis man vil have indflydelse på de udtalelser, som Parlamentet kommer med, nøjagtig som det er i alle andre politiske forsamlinger. Jeg understreger dette for at gøre det klart, at arbejdet som Europaparlamentariker er pålagt 10 af dette tings medlemmer af folketinget, og jeg anser det som følge heraf for at være en selvfølge, at folketinget giver os de fornødne muligheder for at passe arbejdet på tilfredsstillende vis, ikke af hensyn til os selv, men af hensyn til de partier og det folketing, som vi repræsenterer.

Jeg kan derfor ikke lade være med at nævne, at på grund af den politiske situation ser det ud til, at medlemmer af Europaparlamentet for Danmark i næste uge og formentlig i flere uger fremover kun meget vanskeligt kan deltage i den lange række møder, som Parlamentets forskellige udvalg har tilrettelagt. Vi ved f. eks. ikke i dag, om vi kan deltage i møder, som er tilrettelagt i næste uge, og jeg beder om, at man forstår de vanskeligheder, der er forbundet med ikke at kunne tilrettelægge sine rejser osv. og ikke kunne give besked om, hvorvidt man kan deltage i møder, hvor det faktisk er vigtigt at man er til stede. Europaparlamentet er jo ment som et folkeligt element i det europæiske samarbejde. Europaparlamentets medlemmer repræsenterer befolkningerne i medlemslandene. Det må derfor være utilfredsstillende, såfremt dette folkelige element ikke kan arbejde på grund af den hjemlige parlamentariske situation, hvor en regering eventuelt ville komme i mindretal, fordi nogle af folketingets medlemmer udfører de pligter, som folketinget selv har pålagt dem at udføre i udlandet.

Dette rejser naturligvis spørgsmålet om dobbeltmandatet, som meget ofte diskuteres i Europaparlamentet. Det er nemlig således, at man også i andre lande har de samme problemer, som vi har, med hensyn til at varetage begge de to poster som henholdsvis medlem af det nationale parlament og med-

lem af Det europæiske Parlament. Jeg tror også, at vi i Danmark i løbet af nogle få år kommer til at diskutere mulighederne for en løsning af dette problem, sådan at man ikke, hvad der nu ofte vil være tilfældet, sætter de medlemmer, som bestrider dette dobbelte mandat, i en situation, hvor de ikke kan passe begge de to hverv på tilfredsstillende vis.

Jeg vil gerne til slut takke ministeren for den meget fyldige redegørelse, han i går gav for regeringens hensigter med det kommende arbejde i Fællesskaberne. Jeg ønsker, som jeg har sagt tidligere, ikke at gå ind i detaljer i dette oplæg, men vil dog understrege, hvad jeg anser for at være meget vigtigt at få løst på tilfredsstillende vis. Jeg tænker her ikke mindst på de kommende GATT-forhandlinger, forhandlinger, hvor det er i Danmarks interesse at få mindsket mest muligt de tilbageværende toldskranker imellem landene. Jeg understreger også vor interesse i at få de bedst mulige økonomiske relationer og samhandelsforhold til østlandene, og ikke mindst understreger jeg den danske interesse i, at fællesmarkedets forhold til udviklingslandene bliver så gunstigt som muligt for disse lande. Jeg tror, at tilfredsstillende skridt fremad på disse områder vil være medvirkende til at skabe en fredelig udvikling i de kommende år.

Skulle jeg endelig understrege et enkelt af de andre punkter i ministerens redegørelse, måtte det være punktet om regionalpolitikken. Jeg vil for mit eget vedkommende være indforstået med, at fællesmarkedets regionalpolitiske udspil kommer til at koste Danmark mere, end vi kan få. Danmark har så gode indtægter i kraft af vort medlemskab, at vi også på områder, hvor vi kan støtte vore medarbejdere i dette fællesskab, må være parat til at ofre noget. Det er en international interesse, og det er også en dansk interesse, at udviklingsproblemerne i Vesteuropa bliver løst således, at De europæiske Fællesskaber får bedre mulighed for i de kommende år at løse en lang række af de andre økonomiske problemer i den verden, som vor veludviklede del af verden har nogle forpligtelser over for.

Vi skal ikke altid alene spørge: hvad betyder det for Danmark? Vi skal også spørge: hvad betyder det for de lande, vi samarbejder med? Og vi skal være med til gennem